

BUGGYTOUR IN HET MUSEUM DR. GUISLAIN IN HET KADER VAN KROKUSKRIEBELS 2018

Bezoekers worden van aan de balie vergezeld naar de specifieke plek in het museum waar de Buggytour door- gaat. Ze krijgen vervolgens een blaadje mee met wat uitleg; een plannetje en foto's geven al een sfeerbeeld.

Eerst is er een ruimte (de lezingenzaal) waar gezinnen hun buggy, jas en spullen kunnen achterlaten. Deze plek is alleen voor de gezinnen van de Buggytour. Er staan ook bankjes, er liggen een speeltapijt, wat kussens en er zijn houten blokken. In het infoblaadje wordt ook expliciet vermeld dat je kind hier wat kan rondrennen als hij of zij daar behoefte aan heeft.

Eens boven in de zalen van de vaste kunstcollectie zijn er 11 stops. Elke activiteit is gelinkt aan een kunstwerk of enkele kunstwerken daar in de buurt. Er ligt telkens een tapijt of er staat een tafeltje met bankjes waarop het materiaal is gepresenteerd. Dit is heel herkenbaar voor kinderen en hun ouders. Er ligt telkens een gelami- neerde A4 met een woordje uitleg over wat je kan doen en eventueel over wat niet mag of waar je voor moet opletten (kleine bonen, niet met krijtjes op de muur). Er staan ook telkens twee foto's bij van kinderen in actie. De foto's zijn genomen bij een try-out en bij de persconferentie wanneer er kinderen, begeleiders en ouders waren van het nabijgelegen kinderdagverblijf. Museummedewerkers houden een oogje in het zeil en zorgen ervoor dat de tafeltjes en de tapijten ook weer opgeruimd worden, dat materiaal wordt aangevuld en weer aantrekkelijk gepresenteerd.

We observeren enkele ouders met kinderen. Ze gaan van stop naar stop en engageren zich samen in de activi- teit. Mama speelt een toneeltje met de figuurtjes in de poppenkast, papa en dochter zoeken daarna samen het figuurtje in de schilderijen. Of ze bouwen samen een toren en duwen die met veel plezier weer om. Een mama geeft aan dat haar dochter telkens terugkeert naar het tafeltje met de gekleurde klei. Even later weerklinkt het geluid van een djembé door de zalen. Aan de overheadprojector grinnikt een meisje telkens wanneer papa een voorwerp op de lichtplaat legt en ze de projectie ziet veranderen. En ondertussen probeert ze zelf twee plastic dopjes in elkaar te passen. Mama probeert wat foto's te nemen van dit heerlijke tafereel. Even later zien we moeder en dochter zich geconcentreerd buigen over een rond krijtbord waarop ze ook stenen en bonen kun- nen leggen.

De museummedewerkers vertellen dat er al veel volk over de vloer is geweest. De suppoosten genieten ervan om de kinderen en ouders in actie te zien. "Het is eens wat anders, die actie, en heel boeiend om te zien. We horen ook echt positieve feedback van ouders, ze zijn tevreden." Ze zien dat vele ouders ondertussen ook de tijd nemen om de collectie te bekijken. Of ze hoorden ouders zeggen dat ze ook eens zonder hun kind zullen terugkomen. Ze merken ook dat ouders zelf mee de grenzen bewaken van waar je wel en niet mag aankomen. Het aanbod is ook herkenbaar en uitnodigend, waardoor de meeste kinderen daardoor voldoende geprikkeld worden.

Foto's: Annelies Roelandt, tijdens de Krokuskriebels-activiteit in Museum Dr. Guislain, 2018

De commentaren in het gastenboek of het evaluatieformulier liegen er niet om: dit is een fijne ervaring.

“Superleuke ervaring, ze hebben zich helemaal uitgeleefd en ze willen nog heel veel naar ‘musems’ komen.”

“We voelden ons hier thuis.”

“Wat een topconcept! Leuk om ook de allerkleinsten zo te betrekken. Tot groot plezier ... ook van de groten.”

“Bedankt om er een fantastische eerste ervaring met een museum van te maken.”

In gesprek met een papa komen we te weten dat vele Buggytoours met inschrijvingen reeds volzet waren. Hij vond het leuk dat er ook aanbod was waarvoor je niet moest inschrijven en zelf kon kiezen wanneer je arriveert op ritme van je eigen kind en gezin. Gevraagd naar de reden om een Buggytour bij te wonen, kregen we als antwoord: “Eens een andere omgeving, dat is leuk om op ontdekking te gaan.” En zijn dochter amuseerde zich, dat was wel zeker. “Ze geniet ervan”, zegt hij. Even later treffen we het gezin opnieuw aan. “We zijn terug bij start”. De eerste stop wordt door het meisje zo gesmaakt dat ze nog eens de kamer met gekke spiegels en kussens opzoekt. Ze schaterlacht wanneer haar evenbeeld in de spiegel er plots veel smaller uitziet. En even later kruipt ze snel terug de volgende museumzaal in. “Zo te zien doen we het parcours nog een keer”, lachen de ouders.

Het museum dacht ook na over de toegankelijkheid voor een diversiteit aan gezinnen. Bij de voorbereidingen trok publiekswerker Saïdya naar het nabijgelegen kinderdagverblijf. Zij kwamen voor de officiële start van de Buggytour (tijdens de persconferentie) al naar het museum. Er waren kinderen, begeleiders en ouders. Het kinderdagverblijf maakte de activiteit ook verder bekend bij de ouders. Gezinnen die via het kinderdagverblijf naar het museum komen, mogen gratis binnen. Dit heeft een drempelverlagend effect. Gezinnen die doorgaans niet naar het museum komen, zetten nu toch de stap. Het museum ziet meer diversiteit in zijn publiek.

Hier kan u nog meer foto's terugvinden.

EEN BIJDRAGE VAN
Annelies Roelandt

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Olga van Oost, FARO. Vlaams
steunpunt voor cultureel erfgoed vzw,
Priemstraat 51, 1000 Brussel

Brussel, september

ERFGOEDWIJZER

Deze bijdrage is een onderdeel van FARO's Erfgoedwijzer, een online platform boordevol praktijkkennis, kunde en inzichten over cultureel erfgoed. Tal van handige modules, praktische tools en tips bieden u informatie en inspiratie bij uw dagelijkse cultureel-erfgoedpraktijk.

Meer info: www.erfgoedwijzer.be

Dit werk is gelicenseerd onder een Creative Commons Naamsvermelding-NietCommercieel-GeenAfgeleideWerken 3.0 Unported licentie. Bezoek <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0> om een kopie te zien van de licentie.